

#2 2015, HYBRIDAS (I&IKT) INTERNAVIS
HYTTETUREN TIL RØROS
Koking
Pros & Cons - KTV intervjuer
I&IKT Ringen

Update^K er et internblad av og for medlemmene i Hybrida, linjeforeningen for Ingeniørvitenskap og IKT. Kontakt på mail: anderoha@stud.ntnu.no, og tlf.: 401 03 269. Vi vil gjøre leserne oppmerksom på at avisens innhold har varierende sannhetsgehalt.

REDAKSJONEN

REDAKTØR
Anders Hald

KORREKTURLESERE
Herman Ferre
Pauline Jensen

JOURNALISTER
Sigbjørn Aukland
Herman Ferre
Henrik Løfaldli
Haakon Aarholt
Martin Vee Akselsen
Eirik Aasved Holst
Hans Edvard Hafskolt

FOTOGRAFER
Helle Stam Faugstad
Kristoffer Kopperud
Anders Hald

ILLUSTRATØRER
Vegard Røsholm

GRAFISK
Therese Torgersen
Kristina Jakobsen
Anders Hald

#2 2015
Forsidefoto av Helle Stam Faugstad

INNHOOLD

4	Styrets spalte
5	Lederens avskjed
6	Hytteur til Røros
10	Pros & cons - KTV intervjuer
14	Koking
16	HybridLAN
18	5 på Stripa; hva gjør I&IKT?
20	I&IKT Ringen
23	NewsFlash

REDAKTØRENS ANMERKNING

Våren har omsider ankommet! Snøen er borte (med unntak av uventede byger), fuglene kvitrer og hestehovene blomstrer på de grønne gresslettene. Enda et semester nærmer seg slutten, og nok en eksamensperiode er i full gang. Men selv om eksamen står for døren, og karakterene står på spill; sett deg ned i solveggen, nyt den strålende vårsolen og la deg oppsluke av den aller nyeste utgaven av Update.

I denne utgaven tar vi i Hybrida en hjerteskjærende farvel med vår storslagne, elskede leder.

Men det er ikke bare sorg som preger denne utgaven. Du kan også lese om Hybridas spennende tur til den solfylte norske hytteidyll byen Røros. Samt mye annet morro!

Ikke fortvil, selvom sommerferien vil være mørk og dyster, Update er tilbake til høsten, og vi lover mye gøy og gammen!

Så da er det bare for meg å ønske dere en god og lærerik eksamensperiode, og ikke minst:

Lykke til på eksamen,
Anders

STYRETS SPALTE

Kjære alle søte hybrider!
Dere har sikkert merket det, men for å være på den sikre siden vil jeg bare påpeke at det er blitt vår! Riktignok så er det ikke så lett å skjønne ut i fra det lunefulle Trondheimsværet som veksler fra minusgrader, vind og hagl det ene minuttet for så å bli solfylt og varmt det neste. Som trønderjente kan jeg love dere at dette er helt normalt. Derfor er det greit vi har noen andre sikre vårtegn å se etter. Først og fremst så er det jo påskeferien, som taler for seg selv. I tillegg vil det observante øye også legge merke til små, grønne knopper på trærne og forsiktige hestehov ute i grøftekanten. Vi har også det faktum at flere forelesere har erklært at vi er ferdige med pensum(i hvert fall i første), så da er det bare å glede seg til eksamen folkens. Neida, joda. Gleder meg masse.

Med solen og fuglesang kommer det også en snikende følelse av lykke. Etter en lang vinter kommer folk ut av hiene sine på jakt etter lykkerusen og kanskje også den store kjærligheten. Ja, det er nå vi blir våryre. Det er tiden når energinivået og gleden øker sammen med ens seksuelle appetitt. Det er bare å nyte det, ja kanskje utnytte det til og

med. For man kan jo tross alt vise til biologien og si at det er kroppens eget ønske om å formere seg. Så om du tar sjansen og flørter litt ekstra med din spesielt utvalgte, så har du kanskje litt større sjanse for å lykkes i disse dager.

Men hva er det egentlig styret har drevet med i det siste? Jo styret har hatt det travelt med å representere Hybrida utad på en best mulig måte. Vi har brukt vår våryrhet - det vil si økte glede og energinivå i dette tilfellet - til å få mange nye venner, kontakter og spennende opplevelser. Riktignok er det ikke alle opplevelsene man husker like godt i ettertid (Hva skjedde egentlig i Chemikalen?), men følelsene og inntrykkene sitter igjen i ettertid. I tillegg har vi sørget for den daglige driften av Hybrida og fikset alt som fikses må. Ja, rett og slett styrt skuta på stødig kurs. Helt til slutt vil jeg takke alle de flinke hybridene som glemte alt om SK15 og brukte sin ekstra energi på å møte opp på Generalforsamlingen.

På vegne av Styret
Sigrid Bratsberg, Skattmester

Da var min periode som Hybridassistenten demokratisk valgt leder over.

I den anledning fikk jeg oppgaven med å skrive noen ord - vel, hvordan skal man beskrive denne fantastiske tiden? Først og fremst vil jeg si tusen takk! Takk til styret, takk til komiteene, og selvsagt, takk til alle hybrider for den fantastiske innsatsen dere legger ned for linjeforeningen vår! Deres engasjement har gjort jobben som leder til en lek, og for min del har det stort sett bare vært å lene seg tilbake og sole seg i glansen av små og store bedrifter. Dette engasjementet kom også tydelig frem under vårens generalforsamling. Det er første gang i min tid, som jeg kan huske i hvert fall (begynner å bli noen år), at det har vært mer enn én kandidat til samtlige styrestillinger. Og det er flott å se remmer og flaskehalser bli tatt opp av nye generasjoner med kiltkledde.

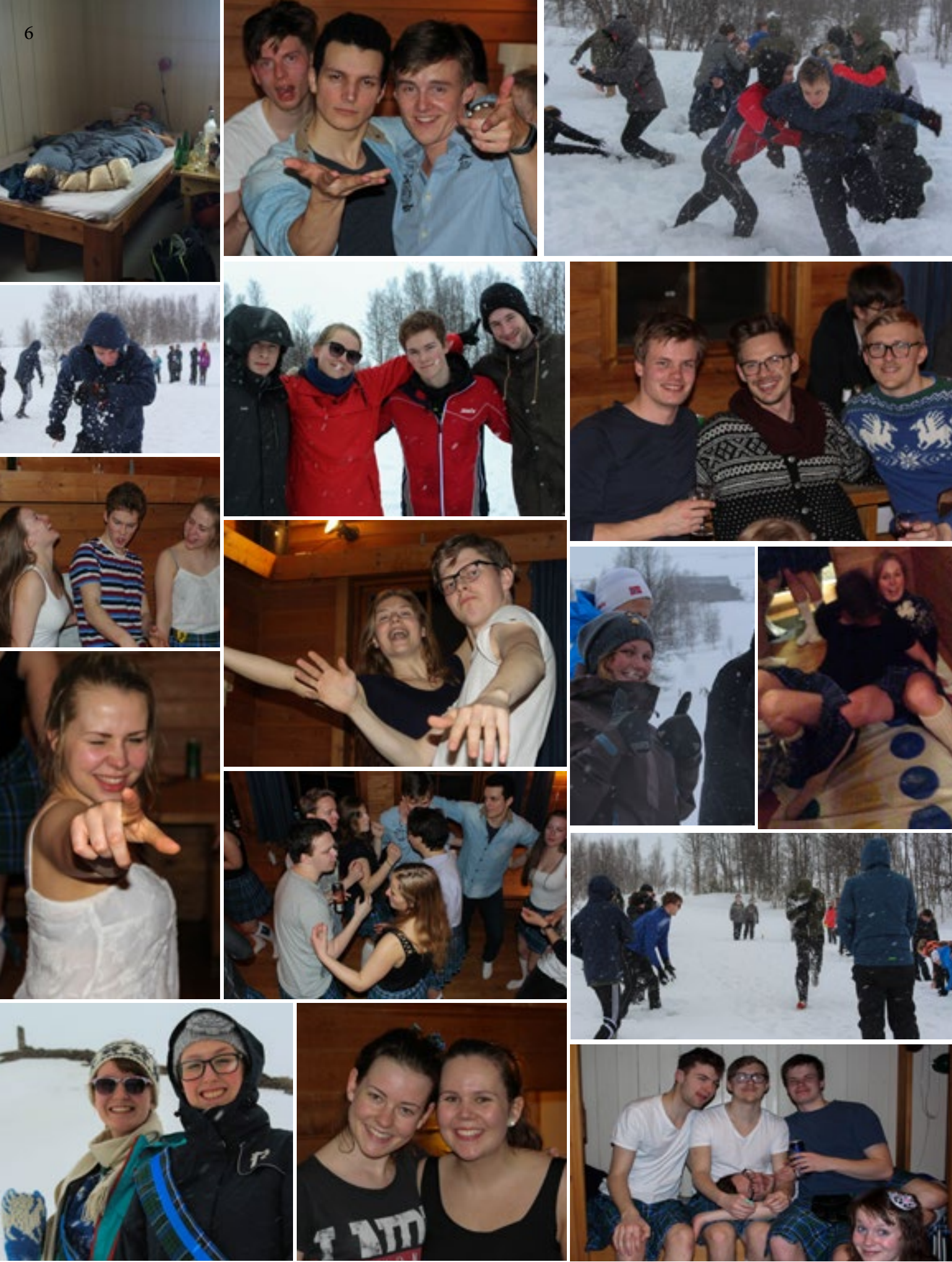
Det jeg komme til å savne mest i hverdagen er nok de ukentlige styremøtene. Der alle sitter med et lite håp om at noen kommer for sent, slik at kakebakst er sikret for neste møte. Disse møtene hvor det blir diskutert alt mellom himmel og jord. Alt fra høytidelige statutter og streng økonomi til kreative styregaver og sladder om hvilke linjeforeninger man mangler i “samlinga” si. Cocktailaften som styresak vil heller aldri glemmes, men først og fremst fordi Helene har hatt dette på agendaen i et halvt år sammenhengende. Så har det da også vært tyngre dager derpå etter harde økter med levertrening og påfølgende møter med Teknologiportal, IKT-Ring og andre linjeforeninger. Men alt i alt er min tid i styret noe jeg aldri kommer til å glemme.

Da gjenstår det bare å ønske det nye styret lykke til videre. Nå gleder jeg meg til å bli gammel og bitter. Glem aldri at alt var bedre i min tid!

Takk for meg,

Simen

LEDERENS AVSKJED

RØROS 2015

Henrik Løfaldli **Tekst** | Foto Hanne Overrein & Lars Henrik Berg-Jensen

Årets Rørostur kan med god grunn beskrives som en suksess. Selv om det var særdeles skuffende oppmøte fra 3. og 4. klasse (INGEN), var det i alle fall to femteklassinger som stoppet turen fra å bli en ekstrapolert fadderperiode. Situasjonen ville kanskje sett annerledes ut hadde turen kommet på et tidligere tidspunkt og ikke truffet den siste innspurten i mange øvingsopplegg og prosjekter. Videre må det sies at dette ikke satte en stor stopper på stemningen da de kiltekledde først kom seg på bussen og var på vei til blånissenes vidstrakte marker.

Hybridass påtroppende leder tok tak for å sikre en god start på dagen med å invitere alle til et ørlite vorspiel hos vårs på kontoret. Det tok en stund før folk fant tid til det, men til slutt endte man opp med å fylle rommet til randen. Det er også fint å notere seg at høstens fadderkomité stilte sterkt. En merknad som ikke kan tas som annet enn et sunnhetstegn, da disse har i oppgave å pumpe det blå griffblodet videre inn i årene til nye førsteklasinger over sommeren.

Bussturen bød på musikk og spill, akkurat slik som gladjenta til bestemor liker det, da Siggen og gladjenta selv hadde forsikret seg deltagelse gjennom utdeling av tekster til de relevante sangene. På Støren ble det som vanlig mulighet for litt paus de la pis, samt at tittelen «Fullest før Støren» skulle tildeles en av de mange mer brisne kandidatene, men vår nye Jarl markerte seg sterkt og gikk av med seieren.

Fredagskvelden ble etter hva jeg erfarte den kvelden med mest liv og med høyest varians. Det tenderte mellom tom lounge til supertrooper-party med bordene fulle av fulle folk. En førsteklases nordlending og en frøken også kjent som Gro var relativt grom i en fremførelse av PDA, en forestilling som det må sies at var imponerende diskret. Problemet var at alle hybrider er opplært til å gjenkjenne en diskret prosess, da professor Skau keivhendt risser det inn i hjernebarken i løpet av første semester. Rundt ulvens time hadde noen førsteklasinger lagt seg i halmet, da de ikke ble forført av de sensuelle bevegelsene som prydet dansegulvet. Det ønsket de skumleste gutta, som i denne tiden befant seg på randen, å gjøre noe med. Rockete riff og sterk vokal blåste nytt liv i gutta som lå i påsan, og før man visste ordet av det sto de der og dansa til Muse som i håpet om å få seg mus. Fjorårets store konflikt om hvorvidt det er mulig å danse til rock ble dermed bevist, men dessverre var ingen av kranglefantene fra i fjor med på årets tur slik at de fikk oppleve det.

Hybrida Winter Games gikk av stabelen i snøen utenfor hytta mens snøfillene dansa rundt deltakere i varierende kompetitiv bekledningsgrad. Det var en tøff konkurranse, med masse blod svette og tårer, men det var til slutt to førsteklasinger som gikk av med seieren. For andre år på rad er det de yngste som også er de mest smidige. Tanken om at man kanskje har passert toppen satt nok igjen i opptil flere resten av kvelden.

Badstua fikk massevis av besøkende også i år. Noen hadde på seg badetøy, mens andre viste frem sine nakne og hårete lår. En aldrende tøffing fant ikke igjen ikke sin kilt. Så de observerende fikk et fruktfat servert, for å si det mildt. Etter pullups i bedugget tilstand, fikk øyenstenen lov til å dele seng med ham. Sønnen kom etter et kort eventyr. Det må sies han vil huskes som litt av en fyr. Jeg gikk selv inn på kjøkkenet i håp om å mingle. Jeg ble litt skuffa, men fikk i alle fall sove med en kringle. Tidlig neste morgen snek det seg en gjeng førstisser opp for å forberede frokost og koke kaffe til resten av ensemblet, som fremdeles lå i senga og klynka. Da frokosten var klar fikk mange sitt første møte med Cartwright-brødrene fra Ponderosa da Siggen sparka opp alle dører og Bonanza gjallet gjennom hytta. Folk var seige, men til slutt dukket det opp bustete hoder på rekke og rad som samlet kreftene for å presse ned litt trege karbohydrater før den store konkurransen sto for tur.

Etter dusjing, badstuing, og middagsfortæring, samt en god start på nipping av kveldens rasjon med alkohyler, mottok Andrea og Martin den Gylne Istapp, som bevis på deres innsats tidligere på dagen. Selv om de forhåpentligvis vil bli godt brukt, skal de vandre videre til neste års kombattanter. Deretter var det dags for at proletariatet fikk høre hvilken bås de skulle pakkes inn i for å forberede hver sin dramatisering, basert på stikkord fra Paradis(e) og en rekke tilfeldig utvalgt rekvisita. Styret ble igjen i stua for å stelle i stand en scene mens de gjorde sitt ypperste for komme i riktig paradigme til å kunne bedømme den kommende konkurransen med en senket kritisk terskel. De respektive rangeringene ble fremmet av styret etter en kort evaluering, før man innad i gruppene skulle gå gjennom en lamboprosess for å få ekskavert de forskjellige fluidene fra sine respektive beholdere. Da styret selv hjalp til å tømme beholderne fikk undertegnede under et øyeblikks svakhet bevist hvor alvorlig han tok sin lovnad om å hedre Minttuens gylne dråper. Det siste i minnet etter dét var at noen fikk beskjed om å ta vare på kringla, da man selv innså at man ikke ville være i stand til å ta ansvar for den.

PROS & CONS

Haakon Aarholt **Tekst** | **Foto** Respektive Facebook-profilbilder

Andreas Børhaug

1. klasse

Henrik Løfaldli

2. klasse

William Kundtzon

3. klasse

Sigurd Holsen

5. klasse

Sigbjørn Aukland

5. klasse

Hybridas kjære tillitsvalgte fikk et oppdrag av UpdatelKT, nemlig å belyse positive og negative ting ved sitt årskull, samt å skildre student-tilværelsen som hybrid. Dette vil gi alle fra yngre årskull noe å se frem til i de senere årene av studieløpet, samt gi de eldre årskullene noe å mimre tilbake på.

De tre spørsmålene vi stilte lød som følger:

Spørsmål 1:
Nevn én gode og et hat-element ved fag eller prosjekt i ditt årskull.

Spørsmål 2:
Beste opplevelsen og verste opplevelsen i nærhet av campus under hele studietiden – kan f.eks. være relatert til ting fra skolekarakterer eller til en kveld du var hard på flaska.

Spørsmål 3:
Hvordan du har opplevd studietiden som hybrid, og hvordan linjeforeningen samt dens medlemmer har påvirket deg.

Spørsmål 1:
En ting jeg synes var kjekt er å programmere i Java, både i IKT intro og nå i Objektorientert. Et "hat element" må være de sene søndagskvelder der man sitter å sliter med spørsmål 4/5/6 i Maple TA! (also, fuck you Matte 1)

Spørsmål 2:
Tror den beste opplevelsen må være fadderuken, der alle dummer seg ut i større eller mindre grad. Den mest krevende opplevelsen var opptaket. Huff!

Spørsmål 3:
Studietiden er travel og forskjellen i arbeidsmengde er stor fra VGS. Heldigvis er det enkelt som hybrid å finne andre hybrider å samarbeide med slik at øvingene ikke blir like uoverkommelige som de ser ut til å være.

Forutenom alt skolearbeidet så er det mange arrangementer linjeforeningen arrangerer som jeg liker å være med på, for eksempel Quiz! Slik gir linjeforeningen meg en unnskyldning under eksamensperioden til å dra vekk fra lesesalen. Takk Hybrida!

Spørsmål 1:
En gode er at databasefaget går relativt rolig og greit for seg, men de kan til tider være ganske vanskelig å booke saltider for å få levert øvinger. Samt at enkelte studasser er alt for pirkete.

Spørsmål 2:
Jeg har hatt så mange flotte opplevelser i nærheten av campus at det er særdeles vanskelig å plukke ut kun én av disse, men det skal sies at den mest interessante opplevelsen, på godt og vondt, var da jeg ble sittende fast på skolen under stormen Ivar i fjor.

Spørsmål 3:
Studietiden som hybrid har vært en god tid så langt, og jeg ar fått erfare en god del forskjellige ting. Jeg har nok blitt påvirket på den måten at jeg har fått en god del motivasjon til å bidra til å gjøre linjeforeningen enda bedre gjennom engasjere meg i ting som foregår.

Spørsmål 1:
En gode er å endelig kunne velge fag selv, det gjør det lettere å finne interessante fag man har lyst til å lære mer om.

Hater på TekLed siden det er potensielt 5 timer undervisning/øvingstime på samme dag for oss dette semesteret, men selve faget er interessant.

Spørsmål 2:
Beste opplevelsen må ha vært både UKA og Start NTNU, mye gøy og masse kule arrangementer.

Verste opplevelsen er helt klart da jeg mistet "the one" i Bodegaen, har ikke helt kommet over det og er bombesikkert på at det hadde blitt oss om jeg hadde visst hva hun het!

Spørsmål 3:
Studietiden som Hybrid har vært konge, å være med i linjeforeningen har vært utelukkende positivt og er en veldig fin erfaring å ha med videre! Hybrider som engasjerer seg har en enorm drivkraft som inspirerer de som er rundt.

Spørsmål 1:
God: Muligheten til å spesialisere meg innen det jeg har lyst til.

Dårlig: Printere som ikke fungerer.

Spørsmål 2:
Beste: Styring av helikopter i faget Li-nær Systemteori.

Verste: Stressing før innlevering av prosjektoppgaven.

Spørsmål 3:
Jeg har trivdes veldig godt gjennom studietiden. I&IKT har vist seg å være en god match for meg med både programmeringsfag og ingeniørfag. Fordi vi er en så liten linje, er samholdet på tvers av trinnene veldig bra. Linjeforeningen har arrangert morsomme arrangementer som samler alle. Høydepunktet mitt er nok turene til Åre i Sverige i januar/februar.

Spørsmål 1:
Ett gode/hat-element med masteroppgaveskrivingen er at man kan organisere hverdagen som man vil.

Spørsmål 2:
Beste opplevelsen på campus var *definitivt* da det under et nach på Hybrida-kontoret ble malt ymse, ideologisk symbolikk på veggene. Verste opplevelse: ERP OG PLM SYSTEMER [sic].

Spørsmål 3:
Jeg føler at jeg har tatt mye mer enn jeg har fått, så sånn sett er jeg noe misfornøyd. Hybrida har gitt meg venner for livet, og minner for en generasjon.

KOKING

Tekst Henrik Løfaldli

I den siste tiden har de høyere utøvende organer her ved kunnskapens høyborg blitt gjort oppmerksom på at det er et godt utbredt fenomen at det blant landets skarpeste hoder leveres besvarelser på alskens akademiske aktiviteter hvor andelen egenprodusert materiale er av varierende grad. Det er et fenomen de aller fleste kjenner til, og mange vil kanskje føle seg skyldig i å ha benyttet seg av. Kanskje var det for å smøre tannhjule- ne i den ellers så hektiske hverdagen, eller kanskje man egentlig ikke hadde peiling på hva det blir spurt om. Her på haugen ligger ordet i alle fall løst på alles lepper (og kanskje søkehistorikk), noe rektoratet ikke ønsker å måtte forsvare utad. Denne saken har FUS (Forvalt- ningsutvalget for sivilingeniørutdanningen) sett nærme- re på gjennom å sende ut en høring til de forskjellige studieprogramslederne og studentrådene. Der har de formulert en del former for kok på følgende tre måter:

• **Plagiering** som er kopiering og bruk av andres tekst, resultater eller idéer uten at det blir gjort eksplisitt klart gjennom en referanse til det arbeidet man bygger på. Dette er et relevant begrep ved selvstendige arbeider av en viss «åndshøyde,» som semesteroppgaver, pro- sjektrapporten i fordypningsprosjektet og masteroppga- verappen.

Årets Matte 2 er en samling med hardbarka kriminelle

Beskrivelsen i en Matte 2 gruppa skjuler ikke hva som foregår innad i gruppa

• **Juks** i forbindelse med aktiviteter eller innleve- ringen som inngår i vurderingsgrunnlaget. Dette kan for eksempel være at man helt eller delvis leverer andres arbeid som sitt eget eller at man samarbeid- er når det er forutsatt at det skal gjøres selvstendig arbeid.

• **Kopiering** av andres studenters besvarelser, tid- ligere løsningsforslag eller andre kilder («kok») ved innleveringer som er en forutsetning for å få adgang til eksamen.

Her er det muligens et par store hopp mellom hva studentene selv mener er greit å gjøre, og hva som er uakseptabelt. Der varierer det mellom lettkokt, hardkokt og muligens noe som satt litt på spis- sen kan defineres som kriminalitet. At det å la seg inspirere av et løsningsforslag kan skje av og til sa selv Gløshaugens superstjerne Åsmund Eldhuset i et intervju i en tidligere utgave av Update^k [2. utg. 09/10]. Der ble han bedt om å belyse emnet koking, og hans ord er like relevante i dag, som for fem år siden. Etter å ha vist seg frem som messias i sin ikke-kokende studietid mente han også (som privat- person) at

«Fosskoking er aldri en god ting, men hvis du bedri- ver den noe mer saklige formen for koking, og prøver inntil du står fast, for så og bare finne den lille tingen i lf-en som gjør at du kommer over kneika, er det mer akseptabelt.»

Det er et syn man vil finne igjen hos den gjengse stu- dent, og som er et av argumentene for at koking som erstatning av å spørre en stud.ass. om hjelp. Dersom denne kokinga gjelder for øvinger som ikke teller mot karakteren i et fag, kan man slite med å se de store konsekvensene med fenomenet. Om Institutt for mate- matikk derimot bestemmer seg for å gjøre øvingsopp- legget til en del av vurderingen i et fag tellende, slik som årets Matte 2 (20% av karakteren), vil de med ett ha gjort situasjonen ganske mye verre for et helt kull med siv.ing-studenter. Det ettersom at alle som nå har kokt en Maple-test eller en innlevering kan sies å være en skitten kriminell. Det merkelige med det hele er at det er samme prose- dyre som tidligere år. Hva NTNU har tenkt å gjøre med saken gjenstår å se, men det kommer nok ikke til å forsinne av seg selv.

Som man kan se er det en god kultur for å hjelpe hverandre gjennom åpne eller lukkede forum på f.eks. Facebook.

Tekst & foto Teodor Heggelund

HYBRIDLAN 2015

Winner: oarams					
1	 oarams	32	9	 tomrose1337	0
2	 Kakemann	24	10	 Bourgond Aries	0
3	 soulgingerx	23			
4	 Novem	20			
5	 TEOROLF	20			
6	 Tormod	5			
7	 anka2000	1			
8	 askapot1594	0			

Med 20 kilogram kabinett og innmat i armene; 24" skjerm, hodetelefoner, ostepop og andre nødvendigheter i sekken, er jeg klar for nerdeårets begivenhet.

Lerkendalsbygget er nær lydløst lørdag formiddag. En og annen overarbeidet byggstudent er å skimte i små grupperom bak lukkede dører. Jeg åpner døra til Zevs. Vevsjefen ønsker velkommen, og det er vanskelig ikke å legge merke til kunsten som nå pryder tavla.

Spillinga snirkler seg i gang med klassikeren Counter-Strike 1.6. Selv med moderne skytespill som Titanfall og Counter-Strike: Global Offensive, var Half-Life-modifikasjonen et klart førstevalg – da var våre yngre hybrider fire år da den dukket opp i 1999. Det er noe ... eget over 1.6. En seriøs no-bullshit-holdning vi sjelden ser i nyere skytespill. Hver runde er ett liv, én mulighet. Selv etter år i dvale, ligger muskelhukommelsen latent bak lag av støv. B42, B6, B82, B83, B83, B84, B14, B7, klar. Kniven ut, løp oppover mot torget i de_inferno, ut med AK, sakk ned. "De er ved torget, alle sammen!" To bursts, tre skudd hver. En CT nede. "Hva i svarte, de er bak oss!" ... "Øøøh, er ikke friendly fire av?" Nope. Ett skudd i beinet, død. Den samme intensiteten får man ikke i Far Cry, selv om man kan kjøre elefanter i vannet og felle helikoptre med pil-og-bue.

Tiden er kommet for perfeksjonisme og svidd gummi. Hvis CS er seriøst, er Trackmania i en annen liga. Kartet laster. Endurance. Ti minutter sammenhengende psykisk hamring. En tabbe, og fyren bak kjører forbi. En feil, og du har flaks om du i det hele tatt kommer i mål. Siste runde.

Hjertet i halsen, og bilen til Novem i bakspeilet. Kan ikke sakke ned, nå. Litt fortere gjennom den svingen, ja. Treffer boosten såvidt, og bilen krasjer inn i mål. Neste er et vanlig race. Denne har jeg sett før. Starter ut med den ekstremt brå svingen. Kort brems før den starter, slipper bremsen og fullt ratt, tre kvart gjennom svingen går dette bra, og gassen går gjennom gulvet. Neste sving går enda bedre, og hindringer i veien lar meg suse forbi lederen. Flyten er der. Den røde målstreken kan jeg skimte i det fjerne. Et lite hopp ned, så ... har veien svingt vekk under meg. Jeg ser banen forsvinne ut til venstre mens bilen flyr fritt. På highscorelista bytter oarams og Kakemann på førsteplassen, med en sporadisk Novem, soulgingerx eller TEOROLF. oarams trekker til slutt det lengste strået.

Neste på planen er Mount Your Friends. Geit geit, stønnende, halvnakne menn og snurrende lemmer og fullstendig upassen-de spillmusikk gir et festlig utgangspunkt. Så skal jeg bestige denne haugen av mennesker. Jeg griper geita i skjegget, og slenger meg oppover. Får tak i et bein, drar meg videre. En liten seiersdans på toppen før jeg plasserer bein og armer i god gammeldags stjerneposisjon. Men Mount Your Friends er tydeligvis ikke intimt nok for enkeltes smak. Dette skal prøves i praksis. Jeg er særdeles skeptisk. Høres ikke ut som noen god idé. De roterende lemmene trenger imidlertid ikke være med. Det roer meg noe. Spillet navn er Twister.

Det varmer et gammelt, kynisk hjerte at vi har gode spillere i den yngre garde, som holder Zevs gående med pizzarester og LOL ut i de lyse morgentimer.

Foto Hanne Overrein

5 PÅ STRIPA: OM I&IKT

Som den lille linjeforeningen Hybrida er, så føler vi oss ofte oversett, og vi sliter med å bli forstått når vi uttaler vårt 11 stavelser lange studienavn. Hvor mye vet egentlig Gløshaugens studenter og studinner om oss?

Vi spør fem på stripa!

Spørsmål 1:
Hva vet du om linja “Ingeniørvitenskap & IKT?”

Spørsmål 2:
Hva kjennetegner Hybrida, linjeforeningen vår?

Spørsmål 3^[1]:
Hva synes du om forslaget om at alle søkere til Ingeniørvitenskap & IKT får 2 ekstra studiepoeng slik at studiet vårt skal bli mer ettertraktet på Samordna Opptak?

Hege Haavaldsen, Abakus:

Spørsmål 1:
Er det ikke dere som går i kilt? (**Wehey! Notér navnet, gutter! Hun vet hvem vi er!**). Dere driver med data, sånn som vi i Abakus og, også kan dere spesialisere dere innen andre ingeniørområder!

Spørsmål 2:
Ja, som sagt så går dere i kilt! Og en maskot som er en krysning av noe? Vet ikke jeg... Havfrue?

Spørsmål 3:
Nei, det har jeg aldri hørt om... Det virker ganske rart.

Unknown fra en stolt NT-NU-student (Høgskolen i Gjøvik):

Spørsmål 1:
Ja, det er vel datarelatert da kanskje?

Spørsmål 2:
Hybrida? Det betyr jo krysning av no slag? Kanskje de går i T-skjorte med hette, det er jo et krysningsplagg hvertfall? Og maskot, hmm, kanskje en løve med horn?

Spørsmål 3:
Det er jo bra det! Det fremmer ingeniøryrket.

Vetle Hurum, 1. kl. Bygg:

Spørsmål 1:
Ingen anelse. Noe data vel?

Spørsmål 2:
Hybrida? Åja! Ja, husker å ha sett noen folk komme innom mekanikken i sånn grønt skjørt. Kilt kalles det kanskje... En maskot som også er hybrid? Vet ikke jeg.. Flyvefisk?

Spørsmål 3:
Hva hjelper det?...

Det virker som om Hybrida har satt et lite preg på studentene og studinnene på vår kjære langstrukne stripe, men det er tydelig at Griffen ikke skinner like sterkt på campus slik den gjør i våre øyne.

^[1]Spørsmål 3; nei, dette er, som dere forhåpentligvis forstod, ikke sant...

Marie Norum:

Spørsmål 1:
Noe med data, også er det SIVING da! Jeg kjenner noen som går der, 3 stykker faktisk!

Spørsmål 2:
2. Som sagt går jo hybrider i kilt! Angående maskot så aner jeg ikke... Varulv?

Spørsmål 3:
Nei, er det sant? Det synes jeg er skikkelig teit. Juks og fanteri!

Christina:

Spørsmål 1:
Programmering.

Spørsmål 2:
Dere går i kilt! Det gjør dere! Også tror jeg dere har en løve som kan fly som maskot.

Spørsmål 3:
Det høres veldig unødvendig ut...

DET DU TRÆNG OG BURDE VITE OM I&IKT-RINGEN

Tekst Åsmund Hugo

Du skulle ikke tilfeldigvis vite hva I&IKT-ringen er, hva den gjør for studiet vårt i dag og hvilket potensiale den kan ha for fremtidige studenter ved Ingeniørvitenskap og IKT? - I&IKT-ringen? Ah, va'kke det noe døm derre prata på under sånn gennfors a? Føler du deg helt - eller delvis - truffet av innledningsspørsmålet, eller sitter du med en bitende følelse av at intervjuobjektet er den kompromisløse reinkarnasjon av deg selv, hva gjelder indrefiletten innen næringslivsarbeid for vårt studieprogram? I så fall er du en av de mange som denne opplysningsspalten fortjener å bli lest av. - Ja, åkæj, fortell om detta ring-opplegget, men tåre fra starten er'u grei. Det var en gang to blad IKT'ere (et akronym som ofte brukes om oss ved I&IKT, på tross av at det er "ein bisschen" polart hva gjelder våre kompetanseområder) ved navn Erik Aasmundrud og Frans Erstad. Inspirert av hvor fruktbart og tett samarbeidet mellom næringslivet og studeprogrammet var blitt på "bygg", startet de planleggingen rundt et samarbeid mellom oss og næringslivet. "Alle andre studieprogram har sine definerte bransjesegementer, som er helt og holdent avhengige av tilstrømning med kvalitet fra universitetsdelen på haugen i Trondheim. I tilfellet datateknikk, bygg, maskin, marin osv., har man opplevd at næringslivet er de som tar initiativet, med håp om å kunne bidra til en bedre studiehverdag og for å skape rekrutteringskanaler. Dette privilegiet har vi dessverre ikke ved I&IKT, og tiltak var dermed nødvendig for å kunne utvikle vårt rennomé og for å kunne skape en hverdag for oss i nærheten av det økonomiske lendet til andre IVT-linjer (spesielt). - Schvær og fin forhistorie, men du sa'kke no om når udyret starta for full

masskin? Etter ihugga arbeid fra Erik, Frans, Ole Ivar (Primus motor - for å fylle klisjékvoten - og far i hornet for I&IKT på det akademiske plan), med konsultasjon og inspirasjon fra Næringslivsringen til Bygg, hadde de høsten 2011 både et grunnlag med formalia og ikke minst en leder, Ola Westby. Ola er en pensjonert professor fra Marinteknisk Institutt, med engasjerte røtter til vårt studieprogram tilbake til opprettelsen, tidlig i det 21. århundret. Nå startet arbeidet mot å rekruttere næringslivet til å fabulere over vår idé og skrive seg inn i manntallet til det som ble

dette skulle bli et samlingspunkt for alle bedrifter med interesse og nytte av våre studenter ogsamarbeid med vårt studieprogram - et samarbeidsforum mellom bedrifter, studieprogram og Hybrida, hvor du kan se på bedriftene som en ring, evt. ellipse med studieprogrammet og Hybrida i brennpunktene. - Men da er hele greia at folk og fe i arbø' skal betale vors pe'eng for å få hverandres meil - ække det tørre saker å selge a? Bedrifter betaler en smal sum for medlemskap i dette forumet, og dette gir dem (for deres del) en unik mulighet til å komme med

innspill til faktultetet om den akademiske studiehverdagen ved I&IKT. Samtidig oppnår bedriften muligheten til å promotere seg særskilt ovenfor studenter på I&IKT. Gjennom arbeidsgruppen til I&IKT-ringen (leder, Hybridas leder, Bedkom-leder, PTV'ene og en sekretær) og Hybridas Bedriftskomite' jobbes det - kott ned - for at bedriftene kommer i kontakt med vår studenter angående prosjektoppgaver, hovedoppgaver, sommerjobber og fast ansettelse, bedriftsbesøk, ekskursjoner osv. I tillegg får de jevnlig ekspensering på hjemmesiden vår og ved intervjuer og reklame i denne avisen. - Men denna smale summen skulle jeg likt å vite hvor blei av! Alle studenter ved I&IKT kan sende inn søknad (ta kontakt med bedkom-sjef hvis du har noe "skjikkelig bra" du trenger stønad til) til Hybridas hovedstyre, og deretter samler Hybridas om søknader og sender dem til arbeidsgruppen. Herifra sendes det en innstilling til studieprogramsleder, som kan godkjenne søknaden på veiene av Studieprogramsrådet (stillings- og NTNU-demokratisk terminologi dere kan gå etter i sømmene på kammerset). Til nå har både avslutningseremonien til femteklasse og "den store ekskursjonen" fått pengestøtte. Som du sikkert skjønner; dette er et virke som vi må engasjere oss sterkt i, herunder alle med et ønske om bedre studiehverdag og bredere oppslutning i arbeidslivet. Vi kan gjennom dette få et mer jobberlatert studieplan og ikke minst penger til å skape et mye bedre miljø på linja (ta gjerne kontakt med Arnt Kristoffer Sørli, arntks@stud.ntnu.no hvis du har et sterkt ønske om å bidra, så skal vi finne en plass til deg i hierarkiet).

ANKO AS

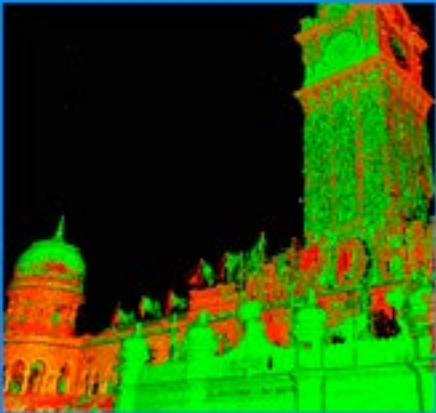
Nå en del av I&IKT-ringen!

Hvem er vi?

Anko AS er et ledende selskap innen tjenesteområdene Geomatikk, Metrologi og Laserskanning, som er stasjonert i Stavanger og Bergen. Vi er et firma som tilbyr unik kompetanse til våre kunder, samt teknologi og teknikker som sikrer kvalitet.

I tillegg til praktisk landmåling, utfører vi også masseberegning, 3D-modellering, kartdesign og droneflygning.

Ta Kontakt!

Er du interessert i jobb hos oss? Har du spørsmål angående vårt arbeid? Lurer du på hvilke muligheter du vil ha i vårt firma? Ta kontakt med oss!

E-post:
hg@anko.no

Tlf:
46698876

Følg oss på
Facebook

Studentrådet, IVT

Foto Kristina Jakobsen

Henrik Løfaldli & Hans Edvard Hafskolt

henrilof@stud.ntnu.no | hansehaf@stud.ntnu.no

Hansolini og Henrikorama er fremdeles deres tillitsvalgte, og vi gleder oss til å ta imot alle henvendelser. Sjappa er åpen fra 12:00 til 14:15 alle torsdager, og på fredager rundt 12 stiller de fakultetstillitsvalgte med vaffel og brunost slik at det er mulig å ta en liten pause i lesingen.

Det har vært et flott semester ved det Ingeniørvitenskapelige og teknologiske fakultetet og bedre skal det bli.

Åsmund Pedersen Hugo, tidligere leder av Hybrida Linjeforening, er blitt valgt inn som nestleder i Studentrådet for Sivilingeniørutdanningen og representant i forvaltningsutvalget for sivilingeniørutdanningen. Med tanke på Åsmunds person og engasjement både i linjeforening, UKA, og studieprogrammet er vi svært positive til hans retur fra Barcelona og inntreden i studentrådet.

Vi har sett NTNU sine visjoner om levende campus virke ut i reelle prosjekter og var nylig med på en workshop for å lage løsninger i og utenfor et 1000 kvadratmeter areal i Real-fagsbiblioteket. Dette arealet som skal åpnes, bygges i og gjøres innbydende for studenter som vil studere, jobbe, hvile. Det skal legges til rette for både stillearbeid, gruppeaktivitet og uformelle arbeidsplasser. Vi har også vært med å se på hvordan resten av Realfagsbyggets fellesarealer kan utnyttes bedre.

Dersom skoen trykker, eller du bare ønsker litt konsultasjon, er det bare å ta kontakt med Henrik Løfaldli på henrilof@stud.ntnu.no, Hans Edvard Hafskolt på hansehaf.ntnu.no og selve studentrådet på ivt@studentradet.no. Om du på den andre siden ønsker å snakke til oss ansikt-til-ansikt er det bare å komme innom Studentrådskontoret, som ligger i 2. etasje rett over Storkiosken. Der blir du møtt av en låst dør, men et lite ring vil åpne en verden av god stemning og nytrukket kaffe.

SPR, Hans Edvard

SPR, Henrik

NEWSFLASH

Tekst Hans Edvard Hafskolt

HARD KONKURRANSE OM STUDENTENE

Andreklasse har i det siste blitt utsatt for en rekke frierier. Båtbyggerne kunne friste med store lokaler og lovnader om å spille i eliteserien, ja til og med Champions League hvert år, i båtbygging da. Etterpå fikk vi frierier fra kartmakerne som kunne friste med noe helt annet enn teknostart, 2 slag Oculus rift

og 3 slag kake. Det så ut til å bli et stort kull ved Geomatikk helt til verktøymakerne trakk trumfkortet Ole Ivar Sivertsen. Førsteklassinger kan glede seg.

RØROS- RYKTER

En ung nestleder hyllet den hellige Minttu ved å se bunnen av flaska, etterpå så han visst bunnen av bøtta, dette var etter at en annen tøffing trodde noens genser var sin kilt og kledde seg opp der etter. Foruten det trøtte trynet til Øystein og at noen klarte seg med én sider i løp av hele turen, var dette alt vi fikk med oss fra dette årets eventyr.

HUGO NY NESTLEDER

Ja, "Ærede proletariat!" var startskuddet i Hugos appell til den til forfjamsede forsamlingen. De var ikke vandt med slike ord. Visst ble han valgt og visst er det værst, jammen en

hybrid på øverste hylle i studentrådet. Han har målbundet oss mang en gang, mon tro om han kan målbinde ringreven Bovim. Update^k Gratulerer.

TAPTE VALGKAMPEN

Tross så mange som stemte William for president, gikk han ikke av med seier denne gangen. Hele Hybrida er i sorg, stolte av at vår enbårne sønn gikk nesten helt til topps. Enda godt vi slapp å slippe konsernsjefseieren lenger enn innenfor vårt eget fakultet.

«Du tar den i toer’n du, vel?» kunne jeg høre en lys mannestemme si, idet jeg gikk ut i gangen fra Hybrida-kontoret. Snakket han til meg, eller var det til han småkorpolente bedreviteren som hang og slang like ved toalettet? Det var ikke lett å vite, fordi han som snakket sto like langt fra oss begge, med oss på hver sin side av seg. Jeg snudde meg mot ham, og i samme øyeblikk trakk han det ene beinet opp langs veggen sånn som dette:

mens han tok opp en ferdigrullet sigarett fra rulletobakkposen sin, og satte i munnen. Da han så at jeg kikket på ham, tok han sigaretten ut av munnen og satte den bak øret, før han sa: «Ja vel, ja. Akkurat. Jeg vet hva slags type du er. Du skal ha den i lortekassa, du. Rett i lortekassa.». Lortekassa meg her, og lortekassa meg der, tenkte jeg, og tok av meg sekken for å hente fram solbrillene mine. «Hva behager?» spurte jeg. Han reagerte ikke, men den småkorpolente bedreviteren mumlet noe om at han lurte på hvor Smørekoppen sitt kontor lå. Da jeg, på vei til utgangsdøra, var i ferd med å passere Mr. Lortekasse, strakk han hånda rett ut. Han var høy, men særdeles lite muskuløs, klærne hang rundt ham som vått sengetøy på en tøysnor i vind – akkurat min type. Det hadde ikke vært det minste problem å flytte armen hans, men det var heller ikke nødvendig, da jeg kunne passere i fritt leie under den; som å gå limbo under et hinder som er høyere enn en selv. Men likevel sa jeg: «Hei, du der! Hva faen er det du holder på med? Se og flytt den armen din, din jævla faen. Eller skal jeg straffepule litt vett i skallen din foran den mildt sagt omfangsrike skikkelsen i enden av gangen? For satan.» Øynene hans gikk rundt og rundt, men i utakt. Var han usikker? Hadde jeg vippet ham av pinnen nå? Eller måtte det mer til? Underveis hadde han tatt foten ned fra veggen, og han sto nå i stedet med hendene i kryss og lente seg mot den. «Av med buksa. Få se pissen din. Pissefanten.» Han løsnet bukseselene, og ristet løs som en yrkesskadet magedanser. Syltynn som han var, traff buksene snarlig gulvet. «Av med trusa også, jeg skal se PISSEN din!» ropte jeg. Trusa falt, og til syne kom et skropelig sammensurium som i beste fall kan sammenlignes med en liten, hvit medisterpølse, og i verste fall – kanskje mer virkelighetsnært – en kvart, småbrent julesylte.

«Fitta mi er så stor at den kan ete hele pissemannen din i et jafs», sa jeg, og begynte å gå mot ham, mens jeg brettet opp kilten. Jeg harket så han kunne høre slimet mitt gurgle, og spyttet på julepålægget

hans, som deretter så ut som om det hadde fått et lag med rennende lutefisk over seg.

«Skal vi ta det på GK1?» spurte jeg, og dyttet ham inn i rommet, presset ham langs tavla og godt inn i hjørnet, slik at alle matteformlene som var skrevet ble visket ut. «Vet du hva GK1 står for?», spurte jeg. «Det står for Grundig Knull i 1’en, og det er akkurat det som skal skje nå.» Han sto i en kinkig posisjon: han var for høy til å stå skikkelig oppreist, da ville hodet hans treffe den

ene av de to høyttalerne som var koblet til multimediestasjonen på kateteret. Dessuten hadde han for lange bein til å sette seg på kne. Da ville leggene hans måttet ligge parallelt vendt 90 grader, enten CW eller CCW – fire mulige kombinasjoner. I tillegg var lengden på armene hans ikke akkurat optimal for å støtte seg til kateteret, men på finurlig vis greide han å kroke ryggen så langt fremover at den ene albuen sporadisk tøtsjet borti. Det hele så ganske rart og ubehagelig ut, i grunnen. «Sånn, er du klar nå? Nå skal jeg spise hele årskavalkaden din i ett jafs med portemonéet mitt, og hvis du får meg til å komme, skal du få plugge lortekassa mi etterpå». Elefanten i gangen fulgte ikke bare med inn i rommet, men også en stor del av rommet i seg selv. Da han fikk sett den kinkige stillingen Mr. Lortekasse befant seg i, havnet buksa raskt ned på lårene slik at han kunne begynne å flytte forhuden langs skaftet på penis frem og tilbake. «Er du inni nå?» spurte jeg. «Ja» svarte han, og ble sporenstreks enda slappere i (lute)fisken enn han allerede var. «Bli stiv da, for Guds skyld!» kommanderte jeg. Det som tilkjennega seg som en ereksjonsprosess, viste seg i ettertid å egentlig være først én, så to, så tre, så fire fingre som ble addert til den slappe tissens bidrag. «Hva i jævla faen er dette for noe? Hæ!?» spurte jeg. «Jeg vet ikke helt, eh, jeg vet ikke helt hva jeg skal si. Blir litt paff av hele denne seansen, jeg. Kanskje vi bare skal ...?» pep det tilbake. «Det blir i hvert fall ikke noe plugging av lortekasse på deg, Mr.!» skrek jeg som svar. Det var heldigvis én som var fornøyd: Tjukke-tønna hadde for lengst trillet videre i hui og hast, som om han hadde komét i rumpa.

UNDER KILTEN

UPDATE^K REGISTRERER

At de ”nye” førsteklasingene ble godt mottatt av jentene i ArrKom

At den påtroppende høstsjefen (faddersjefen) fikk en naken-ørraskelse fra styret

At en representant fra det ”nye” hovedstyret tilbragte kvelden på sykehuset iført cowboy-kostyme

At-te hva? Hva får du når du blander rød og rosa? Et nyforelsket Hybrida-par vel!

At en fra hovedstyret ble innkalt til Rektors kontor

At selveste Mr. Δ har erobret nok en hybrid

At like barn leker best, i følge fru Aasen - som fant den eneste (og mest tørste) datagutten på kjemifest

At Simen har fått mose på skroget

At en festiv representant fra styret møtte noen fra Bygget-køen

At Byggmester Bob spillet suger!

At ”alle” førsteklasingene har fått profilbilder av dyr med tenner på Hybrida.no, som et resultat av en av VevSjefens ukontrollerbare fetisjer

At det ikke var var å se bort i fra at det rådet et overveldende flertall av pølser i badstugo. Etter steking i en middels trang ovn, ble pølsene rullet i snøen for avkjøling

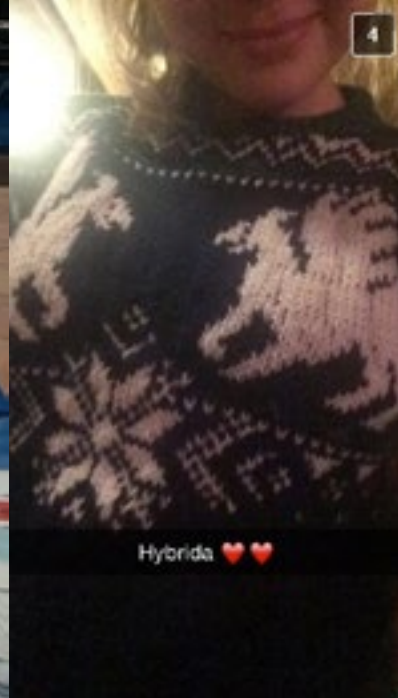
19

Cocktail på rommen

6

Diggeste lesesalen

4

Hybrida ❤️❤️

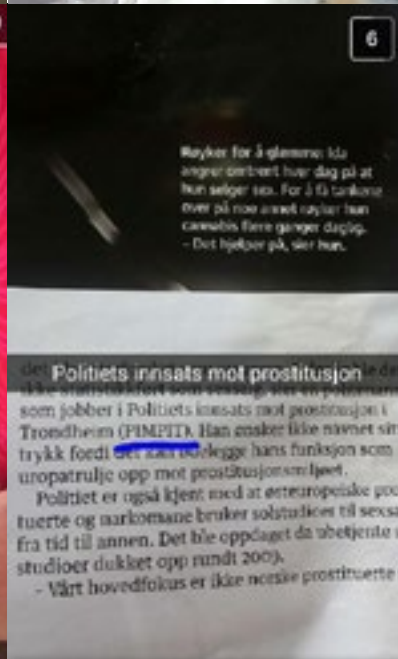
9

Kilt er gay 😊

19

Ingenting er som å våkne i spoon 🥰

6

Wøyker for å glemme: Ida
angser ombeint hver dag på at
hun selger sex. For å få tankene
over på noe annet nøyer hun
cannabis flere ganger daglig.
- Det hjelper på, sier hun.

Politiets innsats mot prostitusjon
som jobber i Politiets innsats mot prostitusjon i
Trondheim (PIMPIT). Han ønsker ikke navnet sin-
trykk fordi det kan pålegge hans funksjon som
uropatrolje opp mot prostitusjonsmiljøet.

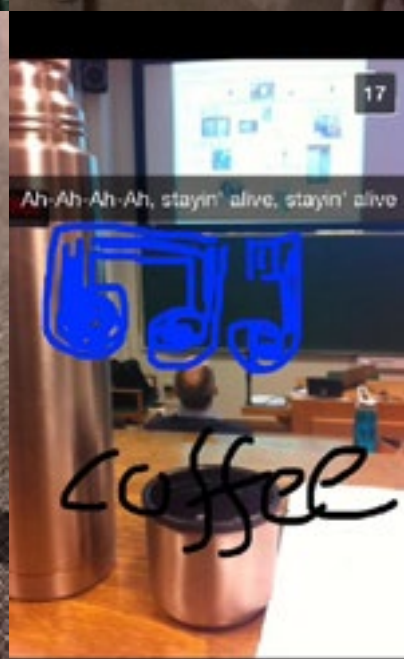
Politiet er også kjent med at europeiske pro-
stituerte og narkomane bruker solstudios til sexsa-
fra tid til annen. Det ble oppdaget da ukjente s-
studios dukket opp rundt 2009.

- Vårt hovedfokus er ikke norske prostituerte s

9

Pin 🐾🐾

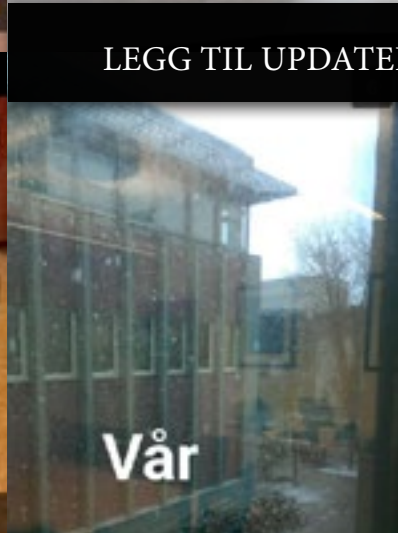
17

Ah-Ah-Ah-Ah, stayin' alive, stayin' alive

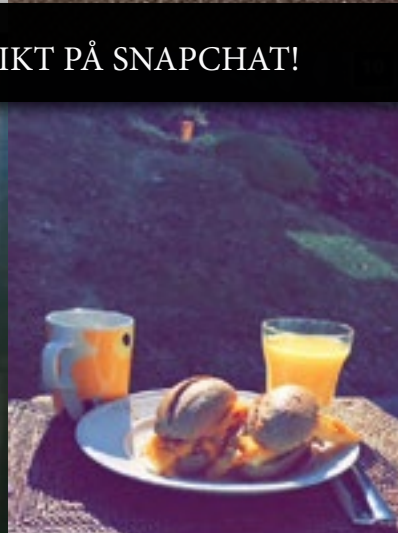

7

Hybrida-oljvott!

Vår

Ekke noe løngfredag her i gården nei!

9

Sprenning i hverdagen

LEGG TIL UPDATEIKT PÅ SNAPCHAT!